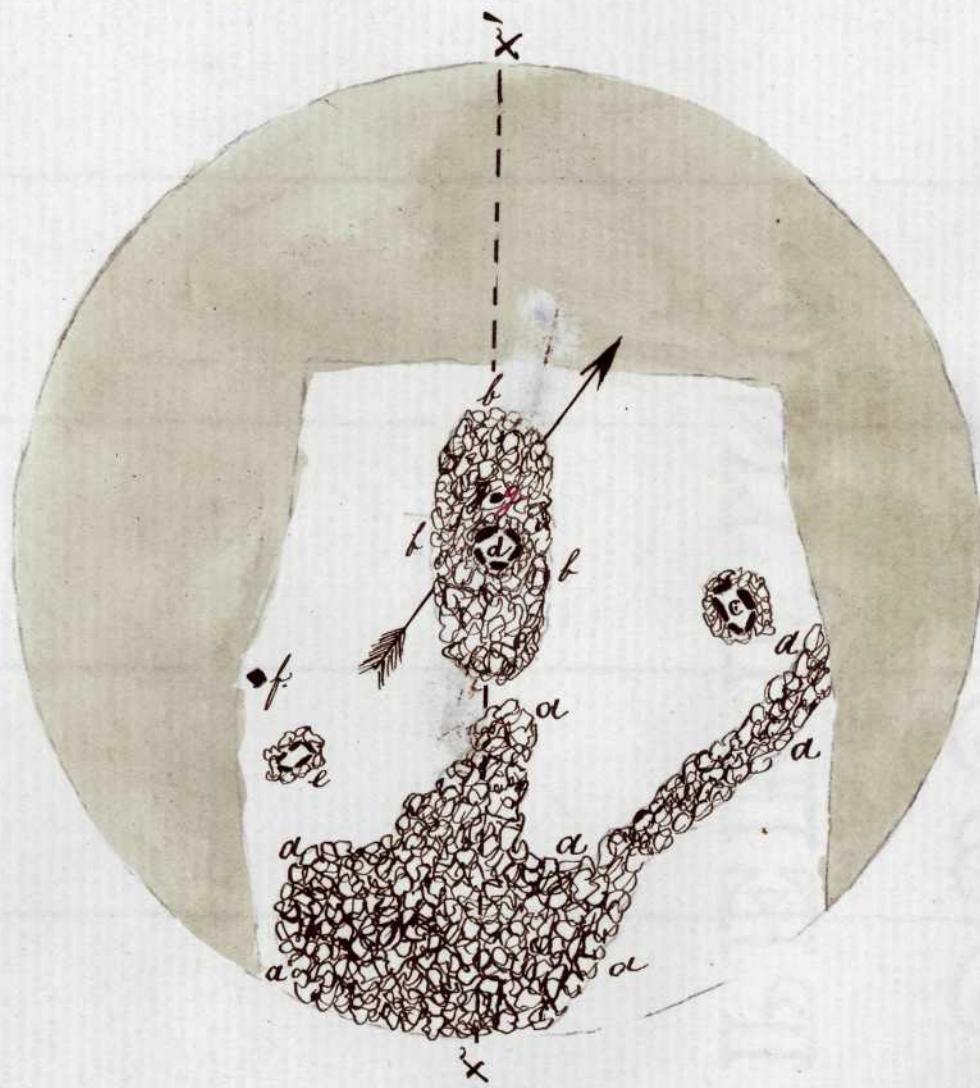
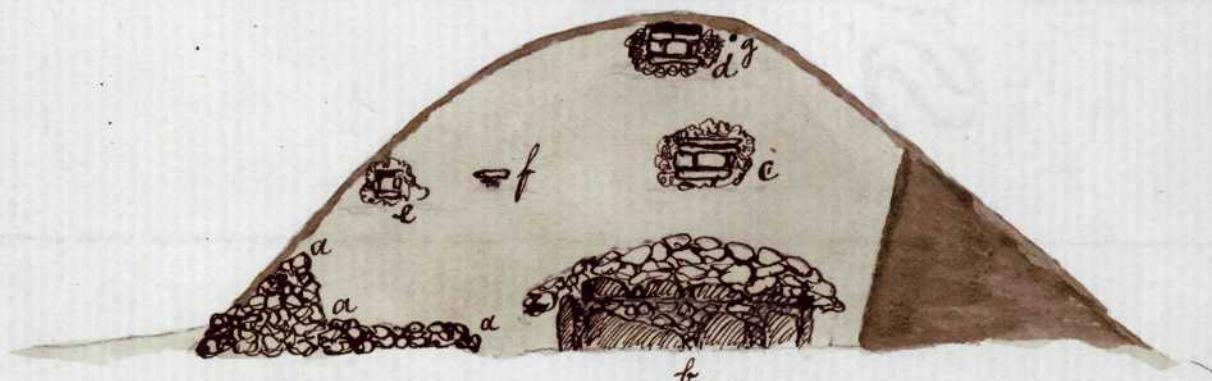

Gravhøi no 7.

Grundplan.

Gjennemsnit etter Linien x-x'

E. F.
4. Hunnestorp 1897.

Ö. Karup.

E. F. Hunnestorp 1899.
Ö. Karup //

R

MÄRKLIET

FORNMINNE 07

OU MARRING

Allgustorp - byn som försvann

Allgustorp är idag en öde by men spåren i markerna är många efter de mänskliga som leverit här. Här visar den diffekterna som ligg på hundratals års ihedsättning. År 1729 fanns två gårdar i byn med totalt tio hus (ibland i varje och här bodde då 19 vuxna personer och ett antal barn). Den enda gården fanns sista redan under 1800-talet och det är dock var den forlejat. Den andra gården sätts här på denna plats var beboende fram till 1941 då den sista familjen flyttade från byn.

Söderut från gården, på andra sidan vägen, löper en fältväg genom lövskogen till den

Foto över gården från början av 1900-talet. Foto från en hög grön ur Utöver Källa med ur Ickärmen.

gamla bungboden där boskapen gick på bete. När den sista brukaren flyttat från Allgustorp påköttes ägorna igen med gräs. Den illa vägen som går numera är en av de gamla vägarna från stanbygden upp på Hallandia och den går genom byns ägor där man hittar sista åker och skörderläge. Här finns nu en fint kulturlandskap med gamla åkerterrasser, vingårdsgärde, odlingssösen, humulkostrad, lugnmarksängar och blåskön. Inväldigen

ligger lövlangs kalla, ibland orgenhet är en cementring, som förr var ett flitigt anträtsställe där djuren fick dricka.

I markerna norr och söder om Allgustorps-tomt finns stora områden med långsmala åkrar åtskilda av stensätningar eller skräddande åkerterrasser. Sådana parallellt orienterade åkrar brukas kallas för handpuceller och har format allgen sina mitter i viktoriatiden för ungefär ett tisent år sedan.

Växt- och djurlivet är rikt i markerna kring Allgustorp och i lövskogarna blommar bland annat blåklocka, desmeknopp och gyllenklöver på vintern och på våren kan man få se silvriga svampar som blen.

Pehr Osbeck

Pehr Osbeck

Under åren 1758-1805 var linnelärjungen Pehr Osbeck präst i Hasslöv. Han blev vida berömd genom en resa till Ostindien 1750-52 varifrån han kom hem med ett stort antal för västvärlden okända växter.

manuskript ger uttala intibud i vilka växter och djur som finns här för mer än 200 år sedan och hur naturnisken då kände och brukade markerna. De längsta artlistorna respektive ett fantastisk arvsked med många växter och djur som idag ännu går att finna i dess områdena.

Biotekniska slötsningar och blott kän, liksom fungheder och besöde adels- skogar med gamla bokar och ekar hade sin utbreddning i den tidens landskap, även på slottshyddan kring Hasslöv där altermarker idag domineras. Stora stek, rotstrunk, mellanspett, blåkanka, härflugor, stor eldröck, spjutbeck och läderbagge är exempel på några arter från Osbecks lista som inte längre finns kvar här.

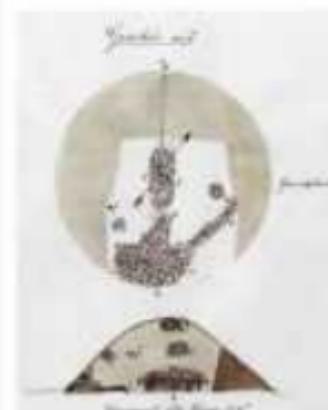
Osbeck gjorde även rikliga noteringar om hur alltigen emellanliggande vilda växter och djur och skrev t. ex. följande om växten dvärram:

"Hjärtat flanör, den har hatt kätto-blod, är vistat att, inför handen och har segert minne med dödsmötet. Men enda till förmån på ordna sättas i Håland vid Amiralitetsbladet grönas!"

Hasslöv – en centralort under bronsåldern

For nägot mer än 3000 år sedan uppehölls området kring Hasslöv sin första riktiga befolkningssättning. En feld tillbaka i tiden har dock uppvisat ett landskap med både ooppnade marker (äker och ång) som skogsbeväxta ytor. Det första stamhögen fanns i närheten av Dörtemöp men även i motstående Hasslöv var mänskerna fuktiga och sarka. Dickselar/huvudelen av männis-

krona lagt sig ned för om byn. Inboddet i grönkan har här kyrkliga förfogningar omgjorda av sina åkrar. Området har varit långt ifrån flera aspekter.

Gennom att placera gårdarna i samslutning till de vadställen som funnts intmed Stensjön har man haft möjligheter att kommodera men också möta alla de mänsklor som förlades i det halvödikakontinentet. Bland annat underlättades handeln men man kunde också få information om vad som hänt nog sig i andra delar av trakten. En

annan viktig orsak har varit de lätta sandjorderna som lätt kunde bearbetaas av däldens stamhögar.

På väl utökade platser har de olika familjerna haft sina gräspläster vars monument runt idag finns kvar. Bronsålderns gravhögar har från början varit byggda för därför mynt överhusad där han eller hon fått siffror i ett område placerat senare. Hettehand sen övriga familjer medlemmar avslutat har man införlivat dem ihopens att man inte ville ha särskilda grävplatser.

Kremerades i sista grävningen och det som finns kvar idag är en mångårig brytning som man lagt ned i sitt gravrum. Några brunnsgator har ägts namn på annan plats än idag i anslutning till högen och man har inte alltid samlat in alla de brända benen. Kanske är det så att alla de mindre som sakts i samband med kremeringen har varit viktiga i sista grävningen i högen.

Brante källa

Mycket av det som åter på ären är fortfarande synligt även bland trädern. Här vid Brante källa finns nu flera gråa och vittaktiga odlingssystem blandade med senare takens kvartsfält. Låt ett fönsterkryss mot öster här också en mångfald härligart sätts upp - men medför ärets skymning men också parallellt med dess branta kant. Alla dessa härligheter är neder och gärna föreläckta. Vissa av dem har stått i formidelse med fönstretakerna medan andra dalar vid kärngrundena.

Men det finns även ett stort antal hällstigar som kan knäppas till den gamla riksvägen genom Finland. Länge tillbaka passerades hässes härvid Finsödalslän ett av de mer populära vägförslagen fanns.

Djuper på härligare hem i Röståland på underlägt men också kuttinge i på marken.

Hässernas horor, osäras
nas kloster samt
vandrarnas fester
har hela tiden
lockat upp män-

ken. Vid ekenräkande nederbörd spolades det lösa grusen bort och transporterades successivt nedför kummen. Under århundraden avkopplades det enstaka i hällvagn som utnyttjade röj och ne metter dags.

I Delsbälvens fär fått en beharrlig typ av länsmång omkring avsot betydelse för Hässens bosättning. Längs en sträcka av ett par hundra meter har bondehuset i ödes byggts sitt sätt skräddarsatt i dagitaten här endast stengrunden medan den egentliga byggnä-

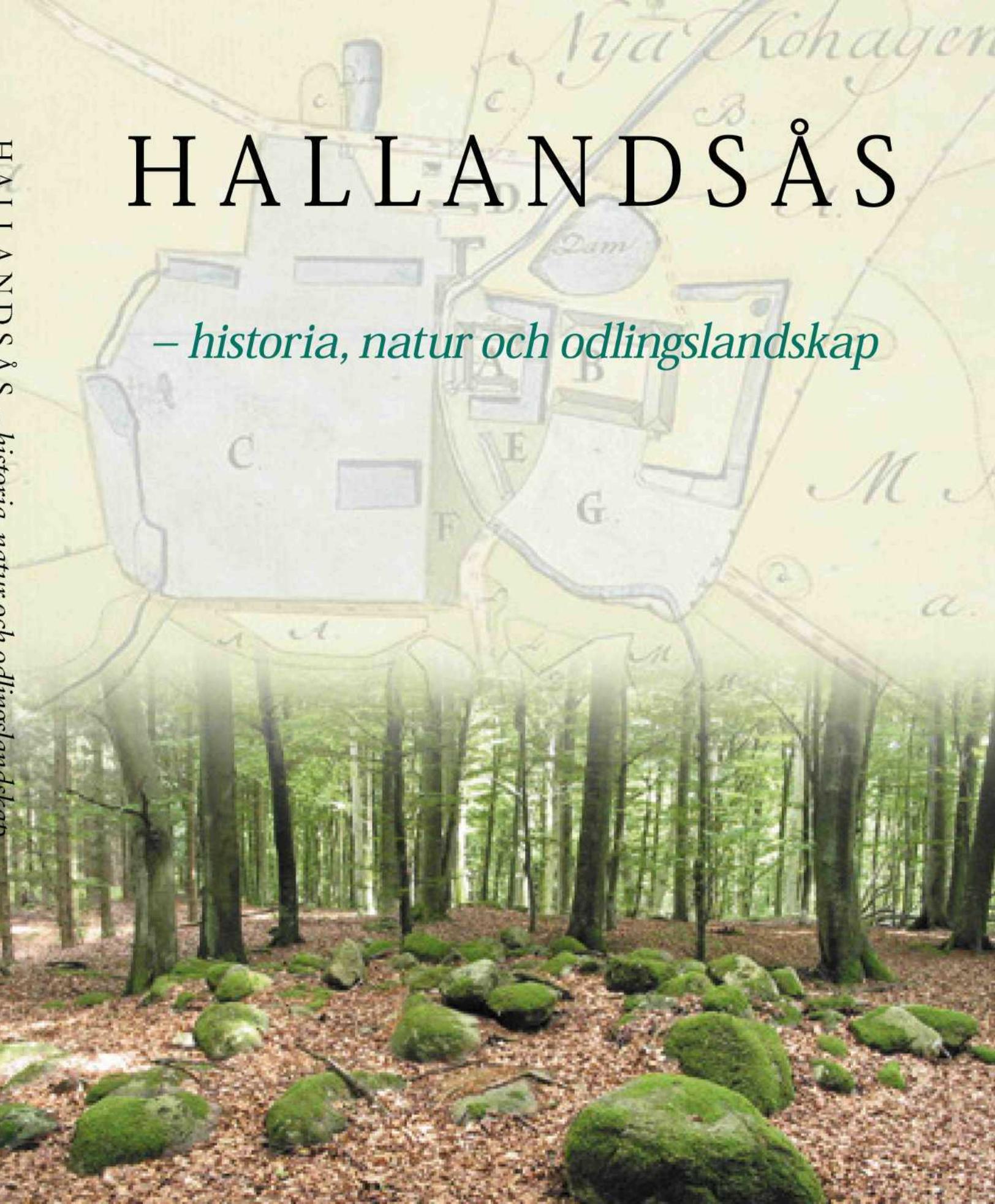
den är borta. Under framför allt 16-, 17- och 1800-talet var det en strid ström av transporter då bönderna i Hässlö kom för att marka sin såd.

Det var bönderna själva som agitade kummen. Antingen kunde en enskild gård ha sin kumell i samma kum eller om en och samma kum. Beroende på vattenflödernas bekraftelighet kunde det finnas ett stort antal kummar intill varandra. Den enda givna regel som fanns var att man inte fick hindra vattenflödet för utanträda.

HALLANDSÅS

– historia, natur och odlingslandskap

HALLANDSÅS – historia, natur och odlingslandskap

Det halländska urberget bildades för en till två miljarder år sedan och därefter följde flera perioder med stark oro i jordskorpan (kraftiga jordskalv) då sprickor bildades i urberget.

De jordskalv som skapade Hallandsås branta nordslutning ägde troligen rum i slutet av krittiden för 75 miljoner år sedan. Vid den tiden höll dinosaurierna på att dö ut och däggdjurens blomstringstid inleddes. Fotavtryck av dinosaurier har hittats i Skåne och säkerligen fanns de även i trakterna kring åsen.

Hallandsås bildar en naturlig gräns mellan Halland och Skåne, 150 meter över Laholmsslättens och Ängelholms-slättens åkrar. Geologiskt beskrivs den som en horst, en långsträckt bergrygg som bildats genom att jordskorpan spruckit upp på båda sidor och omgivande land sänkt sig. Även Linderödsåsen, Romeleåsen och övriga skånska åsar är horstar.

Hallands Länmuseer
LANDSANTIKVARIEN

